

स यत्पशुना यक्ष्यमाणः । एकारन्निं यूपं कुरुतऽश्ममेव तेन लोकं जयत्यथ
यद्व्यरन्निमत्तरिक्षलोकमेव तेन जयत्यथ यद्व्यरन्निं दिवमेव तेन जयत्यथ यच्चतु-
ररन्निं दिश एव तेन जयति स वाऽएष व्यरन्निर्वैव चतुररन्निर्वा पशुबन्धयूपो
भवत्यथ योऽत ऊर्ध्वः सौम्यस्यैव सोऽध्वरस्य ॥ १ ॥ तदाहुः । यजेदाज्यभागौ नाऽ
इति यजेदित्याहुश्चक्षुषी वाऽएते यज्ञस्य यदाज्यभागौ किमृते पुरुषश्चक्षुर्भ्यां स्या-
दिति यावद्वै भागिनं स्वेन भागधेयेन न निर्भजत्यनिर्भक्तो वै स तावन्मन्यते
ऽथ यदैव तं स्वेन भागधेयेन निर्भजत्यथैव स निर्भक्तो मन्यते स यत्रैतद्धोता-
न्वाहास्ता रक्षः सऽसृजतादिति तदेनं स्वेन भागधेयेन निर्भजति ॥ २ ॥ एतद्वै
पशोः संज्ञप्यमानस्य । हृदयं शुकसमवैति हृदयाकूलं तद्ये सह हृदयेन पशुं
अपयन्ति पुनः पशुं शुगनुविष्यन्देत पार्श्वत एवैनत्काष्ठे प्रतृच्य अपयेत् ॥ ३ ॥
उपस्तृणीतऽआज्यम् । तत्पृथिव्यै वृषं करोति हिरण्यशकलमवदधाति तदग्ने वृषं
करोति वषामवदधाति तदक्षरिक्षस्य वृषं करोति हिरण्यशकलमवदधाति तदा-
दित्यस्य वृषं करोत्यथ यदुपरिष्ठादभिधारयति तद्विवो वृषं करोति सा वाऽएषा
पञ्चावत्ता वषा भवति पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चऽर्तवः संवत्सरस्य तस्मात्प-
ञ्चावत्ता वषा भवति ॥ ४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ १० [७. ४.] ॥ सप्तमोऽध्यायः [७. ३.] ॥

तद्यथा ह वै । इदं रथचक्रं वा कौलालचक्रं वाप्रतिष्ठितं क्रन्देदेव ह वै-
वेमे लोका अध्रुवा अप्रतिष्ठिता आसुः ॥ १ ॥ स ह प्रजापतिरीक्षां चक्रे । कथं
न्विमे लोका ध्रुवाः प्रतिष्ठिताः स्युरिति स एभिश्चैव पर्वतैर्नदीभिश्चेमामदहृद्व-
योभिश्च मरीचिभिश्चान्तरिक्षं जीमूतैश्च नक्षत्रैश्च दिवम् ॥ २ ॥ स मह इति व्याहृ-
रत् । पशवो वै महस्तस्माद्यस्यैते बहवो भवन्ति भूयिष्ठमस्य कुले महीयन्ते
बहवो ह वाऽअस्यैते भवन्ति भूयिष्ठं दास्य कुले महीयन्ते तस्माद्यद्येनमायत-
नाद्वाधेरन्वा प्र वा यापयेयुरग्निहोत्रं हुत्वा मह इत्युपतिष्ठेत प्रति प्रजया